

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 420/2025
16.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Весне Субић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ...,, чији је пуномоћник Александар Јовановић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У ћу 55052/23 од 26.09.2025. године, у предмету пензијском – ћутање управе, у нејавној седници већа одржаној дана 16.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

АА из ..., поднео је Врховном суду, преко пуномоћника, захтев за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У ћу 55052/23 од 26.09.2025. године, којим добија одлуку о трошковима управног спора садржану у ставу другом диспозитива тог решења. Решењем Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У ћу 55052/23 од 26.09.2025. године, ставом првим диспозитива, обустављен је поступак по тужби тужиоца од 03.11.2023. године поднетој због ћутања управе – недоношења решења од стране туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда Београд, по његовој жалби од 18.08.2023. године изјављеној због неодлучивања по захтеву тужиоца од 17.07.2023. године. Ставом другим диспозитива добијаног решења, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбама члана 3. и члана 8. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) је прописано да Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита, као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка

и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона прописано је да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијаног решења и навода захтева произлази да је тужилац поднео Управном суду тужбу због ћутања управе, односно због неодлучивања туженог органа о његовој жалби изјављеној дана 18.08.2023. године због недоношења решења по његовом захтеву од 17.07.2023. године за прокњижење уплате – накнаде за пензијско и инвалидско осигурање по основу топлог оброка и регреса, као и за увећање основице за обрачун висине пензије за месец јануар 2017. године по пресуди Основног суда у Нишу П1 4342/21 од 15.03.2022. године.

Имајући у виду да подносилац захтева спори одлуку о трошковима управног спора, Врховни суд налази да решењем о трошковима управног спора садржаном у ставу другом диспозитива решења Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У ћу 55052/23 од 26.09.2025. године није одлучивано о предмету управног спора у смислу члана 3. Закона о управним споровима, па исто не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. ст. 1. и 2. наведеног закона, чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

При томе, захтев за преиспитивање судске одлуке није дозвољен у овој управној ствари ни због тога што жалба није искључена, захтев за преиспитивање судске одлуке законом није предвиђен у овој управној ствари, као ни због тога што Управни суд није одлучивао у спору пуне јурисдикције.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни суд одбацити решењем.

С обзиром на све изложено, на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни суд, применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 16.12.2025. године, Узп 420/2025

Записничар,
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић